

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΕΙΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

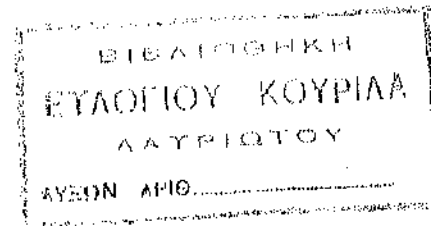
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΡΑΝ.
1885

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ,
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν..... Δρ. Ν. 15.	Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γ α λ η ν ο ῦ
• • Ἐξωτερικόν..... • • 20.	Ὅδου Πινακοῦτων
• τοῦ κ. Φοιτητά. • • 8.	Ἀριθμοῦ 8.

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ. — Περίπτωσις ρευματικοῦ τεταμένου ἀπολήξαντος εἰς ἕασιν (Χλωρομάλη-Πιλοκαρπίνη), ὑπὸ Β. Παπαδασυλαίου (ἐκ Θεσῶν). — Συμβολὴ εἰς τὰ περὶ ἀντισηπτικῆς μεθόδου ἐν τῇ μαιευτικῇ, ὑπὸ Ν. Πίστη (ἐν Παρισίῳ). — Στατιστικὴ ἐκθέσις τῶν ἐν τῇ χειρουργ. κλινικῇ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1883 μέχρι τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ 1884 νοσηλευθέντων τραυματιῶν, ὑπὸ Δ. Γ. Ταμπάκοπούλου. (Συνέχ.). — Εἰσπνοαὶ κατὰ τῆς κορδύνης. — Χρῆσις τῆς ἐργατίνης εἰς τὰς νόσους τοῦ πνεύμονος καὶ δὴ τὴν πνευμονίαν. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. βελτίον.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΡΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΤΕΤΑΝΟΥ

ἀπολήξαντος εἰς ἕασιν (Χλωρομάλη-Πιλοκαρπίνη).

ὑπὸ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΑΠΑΔΑΣΥΛΑΙΟΥ (ἐκ Θεσῶν).

Ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀστυλαοικῆς.

Τῇ 16ῃ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου προσελήθην εἰς ἐπίσκεψιν ἀρρώστου πρὸ εβδομάδας πάσχοντος καὶ κατοικοῦντος παρα τὴν Πύλιν τῆς Ἀγορᾶς· εὔρον αὐτὸν καθήμενον καὶ στηριζόμενον τὰς χεῖρας ἐπὶ σάνιδος ἐγκαρσίως διαπεπερασμένης ἐπὶ τοῦ ἐρείσματος δύο μαθημάτων ἐκατέρωθεν αὐτοῦ κειμένων, τὴν κεφαλὴν, ὀρθίην καὶ ἀκαμπτον, ἐρείδοντα ἐπὶ τοῦ ἔπισθεν αὐτοῦ τοίχου, τὸ μετώφρονον πεπηγμένον καὶ μὴ δυνάμενον συγκάπτειν τὰ σκέλεα, κατὰ τὴν Ἱπποκράτειον λέξιν, τὰς σιαγόνας ἐν τρισμῇ καὶ μόλις ἐνδοθεν τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων δυνάμενον νὰ ὀμιλή.

ἀγαν δυσπνοούντα καὶ τοῦ προσώπου φοδερῶ; παραμεμωρρωμένου τοῦ; χαρακτῆρας.

Ἐκ τοῦ ἀναμνηστικοῦ ἔργων ἐτι, ἐκ Σύρου καταγόμενος καὶ πολλὰς βιωτικὰς περιπετείας ἀριθμῶν, διέμενε πρὸ δι' ἐτίας ἐνταῦθα ἐπαγγελλόμενος τὸν ἀσθεσταγορίστην. Πρὸ τινων μηνῶν εἰσέρχεται ἐν Ἐλευσίῃ, ἐκοιμάτο δὲ τὴν νύκτα ἐν τῇ αὐτῇ σερκτῶνι, διακρινομένῳ διὰ τὴν ἀτέλειαν τῶν ὑγίων συνθηκῶν· πρὸ δέκα δ' ἡμερῶν ἀφικόμενος ἐνταῦθα διὰ τὰς ἐορτάς τῶν Χριστουγενῶν καὶ διεληθὼν τὴν δευτέραν καὶ τρίτην ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του ἡμέραν ἐν κραιπάλῃ, ἐκοιμήθη οἰνοβαρῆς καὶ ἀκάλυπτος καὶ κἀθιδρῶς ἐν τινι κερφίῳ λίαν ὑγρῷ καὶ διὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους ψυχροτάτῳ. Τὴν ἐπιούσαν δὲ μόλις τὸ πρῶτον ἐν τῷ τρώγειν, ἀνευ οὐδενός, καθύψον ἐνθυμεῖται, καταφανοῦς προδρομικοῦ φαινομένου, ἠσθάνθη πρᾶξον, δυσκολίαν περὶ τὴν διάνοξιν τῶν σιαγόνων· πᾶραυτὰ δὲ τὸν τρισμὸν τοῦτον, ἰσχυρὸν κτασθέντα, παρηκολούθησαν ἄλλη κατὰ τὴν βῆχιν καὶ σπασμῶδης ἀνατροπῆ τοῦ ἀύχενος, ἐν ᾗ ἐλαφρὰ δυσκολία περὶ τὴν κατάποσιν ἐμαρτύρει σπασμὸν τοῦ οἰσφαγίου· ἴσως τὸν οἰσφαγικὸν τοῦτον σπασμὸν δύναται τις νὰ θεωρήσῃ ὡς τὸ πρῶτιστον φαινόμενον, διότι ὁ ἀρρώστος ἰκανὰ τῆς ὥρας λεπτὰ πρὸ τῆς εἰσβολῆς τοῦ τρισμοῦ ἠσθάνετο ὅτι οἱ βῶλοι τῶν καταπινομένων σιτίων ἐρίσταντο ἐν τῇ διατοῦ οἰσφαγίου πορείας των στενοχωροῦντες αὐτὸν αἰς κόμβον εἰς τὸ στήθος. Ἄλλ' οἱ τετανικοὶ σπασμοὶ ἐχώρουν ταχέως καταλαμβάνοντες διαδοχικῶς καὶ νέας χώρας· μετὰ τὸν αὐχένα κατέλαβον τὸν κορμὸν ἐπενογόντες δύσπνοιαν κραταιάν, εἶτα τὰ ἄνω, τὰ κάτω ἄκρα, καταστήσαντες τὸν ταλαίπωρον ἀρρώστον ἄκαμπτον ἐντελῶς καὶ ἀκίνητον, καὶ τελευταῖον ἴσως τοῦς σφιγκτήρας τοῦ ὄρθου καὶ τῆς κύστεως προκαλέσαντες δύσκολον τὴν κένωσιν τοῦ ἐλίου καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν οἰκείων θαθέως κεχρωσμένου ἀλλὰ διαφανοῦς οὔρου. Ἀπὸ ἐξαμέρου διετέλει σχεδὸν ἐντελῶς ἄπνος καὶ ἦν λίαν ἀνήσυχος καὶ ἐμφοβός, σχεδὸν ἀπελπίς διὰ τὴν κατάστασιν του. Ἐν παρόδῳ δὲ σημειώσαμεν ὅτι πρὸ διετίας ἐποιεῖτο χρῆσιν τοῦ hassisch, κἀπνίζων αὐτὸ τετράκις καὶ πεντάκις τῆς ἡμέρας, φύλλοις νικοτιανῆς (τουμπεκίου) μεμιγμένον, διὰ ναργικιλέ ἐν ἐπι βητῇ παραγγελίᾳ προδηθεύετο οὕτως ἐν τοῖς κερφίοις. Τὴν τετάρτην μόλις προσέληθεις ἰατρὸς· ἐχορήγησεν αὐτῷ linimentum volatile camphoratum πρὸς ἐπίχρισιν τῆς βῆχεως καὶ σκοιάκια «δι' ὕπνον», τὴν προσεχῆ δὲ νύκτα διεληθον ὁ ἀρρώστος μετὰ πλείονος ἢ τὸ πρὶν ἀνησυχίας.

Οὕτως εἶχε λοιπὸν ἡ κατάστασις τοῦ ἀρρώστου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἡμῶν ἐπισκέψεως· εἰς συμπλήρωσιν δὲ προστιθέμεθα ὅτι οἱ μῦς τοῦ προσώπου δὲν ἐξέφαινον συνεχῶς τὴν ὑπερβολικὴν ἐκείνην σπασμωδίαν τὴν καθιστώσαν τὸν σαρδόνειον γέλωτα καταφανῆ, οἱ δὲ βυβῆλαι τῶν

ὀφθαλμῶν ἐκινούοντο ὄλως ἐλευθέρως ἐν ταῖς κόγχαις, ἤττον ἐν καιρῷ τῶν παρεμπιπτότων παροξυσμῶν. Πόνος διαρκῆς διέτρεχε κατὰ μῆκος τὴν χώραν τῆς σπονδυλικῆς στήλης, καὶ τὰ κάτω ἄκρα ἐπὶ ἐφθήμερον διηνεκῶς σπασμωδοῦντα καὶ οἰονεὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἠωρημένα ἔφερον οἰδηματεράττιον ψυχρὰ καὶ ἐξέρυθρα ὄντα, ὁ δὲ δάκτυλος πῖσας κατέλιπεν ἐπ' αὐτῶν ἐντύπωσιν βραδύτατα ἐξελειφομένην. Ἡ ἀκριβεστάτη ἔρευνα ἐπὶ ἀμπακτος τοῦ σώματος τοῦ ἀρρώστου δὲν ἔδειξεν ἡμῖν οὔτε τὴν ἐλαχίστην ἀμυχήν.

Ἄλλ' ἡ τετανικὴ αὕτη σπᾶσις δὲν ἦτο ὁμοίμορφος· διεκόπτετο ὑπὸ σπασμωδικῶν παροξυσμῶν, 2—3—4 ἐν τῷ λεπτῷ, καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον μακρῶν τὴν διάρκειαν· ἐν καιρῷ δὲ τῶν παροξυσμῶν τούτων τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου παρεμορφούντο τερατωδῶς, ὁ κορμὸς καὶ τὸ σῶμα ἐκυρτοῦντο τοξοειδῶς πρὸς τὰ πρόσω (ὀπισθότονος) καὶ ὠρθοῦντο ἐπὶ τῶν ποδῶν στηριζόμενοι, οἱ δὲ γλουτοί, οἷς ἠρείδεται τέως ὁ ἀρρώστος καθήμενος, αἰωροῦντο ὑπὲρ τὴν ἔδραν· διὰ τὴν ἀδικόπον δὲ ταύτην μετατόπισιν του, τρεῖς ἢ τέσσαρες τῶν οἰκείων νυχθημερῶν παρ' αὐτῷ διαμένοντες προϋφύλακτον, ὁ μὲν τὴν κεφαλὴν του ἵνα μὴ θραύσῃ αὐτὴν κατὰ τοῦ τοίχου, ὁ δὲ τὰς χεῖρας, ὁ δὲ τὰ γόνατα, ὡθῶν αὐτὰ πρὸς τὰ ὀπίσω, φέβῳ μὴ θλισθῆσας καταπέσῃ ἀπὸ τῆς ἔδρας. Τοῦς παροξυσμοῦς τούτους συνάδουον πόνοι κατὰ τὰς χώρας τῶν συσπωμένων μυῶν, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν βῆχιν καὶ τὰς βουβωνικάς πτυχάς, καὶ δύσπνοια κραταιὰ ἢ μᾶλλον ἄπνοια καὶ ἄπνοια τοῦ παροξυσμοῦ τὸν χρόνον διαρκούσα· τὴν δ' ἐν τούτῳ ἀτέλειαν τῆς αἰμκτώσεως ἐξεδεικνυσεν ἡ κατὰ τὸ πρόσωπον συμφορήσις, ῥοδόχρου τὸ πρῶτον, κυανοῦν δὲ μετέπειτα καθιστάμενον καὶ οὕτως ὀρώντες αὐτὸ ἀνεπολοῦμεν τὴν στάσιν καὶ τὴν ὄψιν τῶν ἀσθματικῶν· ὁ σφυγμὸς ἐγένετο συχνότερός ἢ τὸ πρὶν καὶ ποτε δὲ κατὰ τὸ τρίτον. Δὲν παρετηρήσαμεν ἡμῶς κατὰ τὸν κορμὸν σημεῖα ἐπώδυνα περὶ τὰς καταφύσεις τοῦ δικροζύματός, δικκίως θεωρούμενα (E. Poncelet) ὡς ἐπιβαρύνοντα τὴν πρόγνωσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὰς δικλείψεις τῶν παροξυσμῶν ἡ κατάστασις τοῦ ἀρρώστου ἦν σχετικῶς κρείττων, ἵδιότι ἠδύνατο, καίτοι μετὰ δυσκολίας νὰ κινή τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἦκιστα τὰ σκέλη, κατέπινεν, ἀνέπνεεν, ὠμίλει ἐλευθερώτερον καὶ ἀπῆλλάσσει ταῦν πόνων ἐπὶ ποσόν.

Ἄξιον σημειώσεως ἐστὶ τὴν αὐξήσιν τῆς θερμοκρασίας, ἣν διὰ πειραμάτων κατέδειξαν συμβαίνουσαν κατὰ πλῆσαν τονικὴν τῶν μυῶν σπασμωδικῶν (Leyden, Billroth, Fick) καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ δ' ἐσημείωσαν καὶ παρεδέχθησαν ὡς σταθερὸν τῆς νόσου σύμπτωμα (Wunderlich, Grissinger, Gant, Leyden), ἐξήγησαν δὲ ἐτι προσέρχεται ἐκ τῆς μὴ καταναλώσεως εἰς μηχανικὴν ἐργασίαν τοῦ ἐκ τῆς (τετανικῆς) συστολῆς τῶν μυῶν παραγομένου νέου ποσοῦ θερμοκρασίας (Béclard, Ziemssen), ἡμεῖς, καίτοι

μετ' ἑκρας ἐπιστάσις καὶ περιοργαίαις καὶ ἐπιμονῆς ἐξέτασαντες καὶ κατ' ἐπανόληψιν διὰ δεδοικισμένων καὶ ἄλλων ἄλλοτε θερμομέτρων, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ παρατηρήσωμεν, καὶ θαρροῦμεν μετὰ πλήρους πεποιθῆσεως νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ παρατήρησις μας ἦν ἀκριβής, ἀκριβεστάτη. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατ' ὅλην τῆς νόσου τὴν διάρκειαν οὐδ' ἀπᾶξ ποτε ὑπερέβη τοὺς 370,5. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐβεβαίωσε παρατηρήσας καὶ ὁ ἡμέτερος φίλος καὶ συνάδελφος κ. Ἀναστ. Μπίλιος, ὅστις συνεπεῖς προσκλήσεώς μου ἐξεπίτηδες διὰ τοῦτο ἐπανειλημμένως ἐπεσκέφθη τὸν ἄρρωστον. Ἐπανοργόμενοι δὲ καὶ αὖθις εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς καταστάσεως τοῦ ἀρρώστου μας προστιθέμεθα ὅτι ὁ σφυγμὸς αὐτοῦ ἦν συχνότατος (120 ἐν τῷ λεπτῷ), μικρὸς, εὐπίστος, σχεδὸν μικρὸς, αἶος ἐν ἀδυναμικοῖς πυρετοῖς ἢ ἐν περιτονίτιδι, αἱ ἀναπνοαὶ ταχεῖαι (12) καὶ ἰδρῶς ἀρῆστος περιέρρας τὸ σῶμα του. Τροφὴν ὑγρὰν μόνον ἐλάμβανεν ἕνεκα τοῦ τριμοῦ καταπληκτικῆ δ' ἦν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἢ πεινᾶ του.

Ἐλέχθη ὅτι κατὰ τὸν τριμὸν καὶ τὸν σπασμὸν τοῦ οἰσοφάγου οἱ ἀρρωστοὶ μὴ δυνάμενοι νὰ φάγωσι, ν' ἀναπληρώσωσιν ὅτι ἀπολύουν ἢ καταναλίσκωσι διὰ τοῦ μαικόου κόπου, ἀπισχάινονται ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἡ τοιαύτη ταλαιπώρησις παρεβλήθη ὑπὸ τινων συγγενῶν πρὸς τὸ μακρύριον τοῦ Γαντάλου, λίαν εὐτυχῶς ὡς ὁ ἡμῶν δοκεῖ ὁ LAMPOY μάστιχα ἔγραψεν, ὅτι ἀπὸ πλεῖστον τῶν τετακτικῶν θνήσκουσιν ἐκ πείνης. Ἀλλ' ἐνταῦθα ὑπάρχει τι δεόμενον διευκρινίσεως: ἔάν οἱ τετακτικοὶ θνήσκουσιν ἐξ ἐξάντλησεως, ἢ ἐξάντλησις αὕτη εἶναι νευρική, φῦτε δύναται τις ἀπολύτως νὰ παραδεχθῆ ὅτι ὁ ἔφηβος θνήσκει ἐξ ἐξάντλησεως (ἀσιτίας) ἐν τέσσαρσιν ἡμέραις; ἄλλως τε πρὸς τῶ ἡμετέρῳ ἀρρώστῳ ἐπιτυγχάνομεν στιγμῶν ὑφέσεως τῶν συμπτωμάτων, ὧν δραστήριοι κωφεύομεν νὰ τρέψωμεν ἐκαστὸς αὐτὸν πλέον ἢ ἐπαρκῶς: προσθετέον ὅτι ἡ μεγάλη αὐτῆ τῶν πρώτων ἡμερῶν πρὸς τὸ πρῶγειν ἔφραξε ἡλαττώδη βλαμῆδὸν παρακλήτως τῆ ἐλαττώσει καὶ τῶν λοιπῶν συμπτωμάτων.

Τῷ ἐχορήγησα βρωμιούχου καλίου δρ. 3 ἐν ὕδατι ἀπεσταγμένῳ βούγκιων λαμβάνειν καθ' ἡμέραν κοχλιαρίον τῆς τραπέζης.

Τὴν νύκτα, (ὥρ. 9η) ἐπεσκέφθη καὶ αὖθις τὸν ἄρρωστον μετὰ τοῦ ἡμέτερου ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Ὀρφανίδου, ὅστις ἐπιβεβαιώσας τὴν διάγνωσίν μου, ἐχορήγησεν αὐτῷ χλωριάλης δρ. 3 ἐν κομμωδῆ διαλύσει 4 βούγκιων, λαμβάνειν κοχλιαρίον μέγα καθ' ὥραν καὶ παρήγγειλε νὰ διατελῆ ὁ ἄρρωστος διαρκῶς ὑπὸ τὴν ναρκωτικὴν τοῦ φαρμάκου ἐπιρροήν.

17 Ἰαν. ὥρ. 9 π.μ. Ἐκοιμήθη καλῶς ἐπὶ τῆς κλίνης: ἐγερθεὶς ἤδη ἐνέλασεν αὖθις τὴν ὡς χθὲς καθεστηκυῖαν θέσιν. Δυσκαμπία ἢ αὐτῆ, ἀλλ' οἱ παρῆνθετοι παροξυσμοὶ ἀρκεότεροι (εἰς κατὰ πᾶν 1'). Θερμ. 370,5 σφυγμοὶ 120. Ἀναπν. 40. Θεραπ. ἢ αὐτῆ.

ὥρ. 5 μ. μ. Κατάστασις ἡ αὐτή. Ὑποδάριαις ἐνεσις 1/2 πιτ. νιτρικῆς πιλοκαρπίνης.

18 Ἰαν. — Πρωί. Κοιμᾶται ἡσυχῶς: ἡ πιλοκαρπίνη οὐδεμίαν ἐκκρίσιν προήγαγεν, εἰ μὴ τι ἄρα τὸν ἰδρῶτα μικρὸν. Θερμ. 370,4. Σφυγ. 120 Ἀναπν. 40. Χλωριάλη.

Ἐσπέρας. Κοιμᾶται ἀπὸ δύο ἡμερῶν αὐτὴ οὐρησεν οὔτε ἀπεπάτησεν (ἐκ τῆς χλωριάλης), δε' ὄλου τοῦ ἡμερονοκτίου ὁ κ τ ὦ μόνον προξυσμοὶ (εἰς τὴν τεραστικὴν καὶ τότῳ ταχέως ἐπελθοῦσαν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἐντάσεως τῶν παρενθέτων σπασμωδῶν παροξυσμῶν συνετέλεσεν ἄρα ἡ πιλοκαρπίνη; οἱ εἰδότες εἰπέτωσαν). Αἱ σιαγόνες διανοίγονται ὅσον 3) ἔ ὕφει. Ἀποβάλλει κατὰ καιροῦς πτύελα πυώδη μετὰ πολλῆς ὀμῆς δυσκολίας διὰ τὴν ἀθήνειαν τοῦ πρὸς ἀπόχρεψιν ἀγῶνος. Εἰς τὰ κατώτερα τοῦ στήθους ὄπισθεν ἀκούονται ὀλίγοι βόγγοι. Θερμ. 370,4 Σφυγ. 115. Ἀναπν. 42. Θερ. Χλωριάλη, κλύσμα, καὶ διὰ καθεστῆρος κενώσις τοῦ οὔρου (ὁ καθεστῆρ μετὰ τινος δυσκολίας διεχώρησε τὴν ὑμενώδη καὶ τὴν προστατικὴν μοῖραν τῆς οὔρηθρας, μὴ προκλέσας ὀμῆς κατὰ τὴν διόδον τοῦ παροξυσμοῦ). Τὸ κενωθὲν οὔρον δοκιμασθὲν διὰ νιτρικοῦ δόξου ἔδωκε θόλωμα ἰκανόν, διαλυθὲν ὀμῆς δι' αἰθέρος (χλωριάλη).

19 Ἰαν. — Ἐσπέρας. Θερμ. 370,4. Σφυγμοὶ 115 ('). Ἀναπν. 40. Δι' ὄλης τῆς ἡμέρας παροξυσμοὶ 4 μόνον ἐλαφροὶ τὴν ἔντασιν καὶ λίαν βραχεῖς τὴν διάρκειαν. Πόνοι ὀλίγιστοι. Τὸ οἶδημα τῶν ποδῶν ἐξέλιπεν. Οὐρεῖ καὶ ἀποκρετῆ τακτικῶς. Θεραπεία ἢ αὐτή.

20 Ἰαν. — Μετηνέχθη εἰς τὸ Νισσοκομεῖον.

Ἦν τῷ Νισσοκομείῳ, ἔπου ἀπέτωκα νιτρικόντα ἡμέρας διέμεινεν, ἐχορηγήθη αὐτῷ χλωριάλη (3—4 grammes δι' ἡμέρας) καὶ βρωμιούχου ἄλιον εἰς ἰκανὸν ποσόν: τὰ φαινόμενα προδόντως καὶ βλαμῆδὸν ἡλαττοῦντο τὴν ἔντασιν καὶ τὴν συχνότητα, μετὰ δεκαπενθήμερον δὲ τοιαύτην θεραπείαν ἡλαττώθησαν κατὰ τοσοῦτον ὥστε ἐπαύσατο πλέον ἢ χρῆσις τῆς χλω-

(1) Ὁ F. Pouché στηριζόμενος ἐπὶ τινος περιπτώσεως παρατηρηθείσας ὑπὸ τοῦ Richelot (Thèse de Richelot, obs. XI) ἐν τῇ κλινικῇ του Delpêch (Necker 1871) φαίνεται; (Nouveau Dictionnaire de Médecine et de Chirurgie pratiques, Jaccoud Tome XXXV, mot Tétanos) ἀπεδεχόμενος τὸν ἐπιρροὴν τοῦ Pouché, ὅτι ὁ βρομίου τῆς θερμοσιᾶς δὲν δύναται νὰ εἶχῃ μεγάλην πίνοντι τὴν σημασίαν ὡς πρὸς τὴν πρόγνωσιν, προστίθειν ὁμῶς ὅτι εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις δὲν νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ συχνότης τοῦ σφυγμοῦ: οὕτω φρονεῖ ὅτι ἐν ἐπὶ τινος ἡμέρας, ὀλίγας πίνοντι, οἱ σφυγμοὶ διατελοῦσιν ὄντες ὑπὲρ τοῦ 100 τὴν συχνότητα, ἢ πρόγνωσις εἶναι ἀπολύτως κακῆ.

Ἄν ὁ κ. Pouché μεταξὺ τῶν παρατηρήσεών του συμπεριελάμβανε καὶ τὴν ἡμετέραν, ἤμιστα, νομίζομεν, νὰ ἠδύνατο καὶ ἐπ' αὐτῆς στηριζόμενος, νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἀπέλτερον τῆς γνώμης του.

ριάλης, μόνη δὲ ἡ τοῦ βρωμιούχου καλίου παρετάθη ἐπὶ δεκαπενθήμερον ἔτι, ὅτε τῶν πάντων ἐκλιπόντων ἐπετρέπη τῇ ἀρρώστῳ νὰ ἐγείρηται τῆς κλίνης καὶ περιπατῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ. Ὁ τρισμὸς ἦν σχεδὸν ἀφανὴς ἤδη, μόνον δὲ δυσκολία τις περὶ τὴν κίνησιν τῶν σκελῶν παρετηρεῖτο.

Τούτουθεν ἐχορηγεῖτο αὐτῷ τροφή τονωτικὴ καὶ πολλὴ κατ' ἐπιζήτησιν του· φαρμακευτικὴ δὲ, τὰ αἰδηροβγα κκιαπότια τοῦ Βίοι καὶ ἡ φέψημα κίνας. Ὅτε μεθ' ἑβδομάδα ἐξήλθε τοῦ Νοσοκομείου, οὐδὲν ἔφερε τῆς παρωχημένης νόσου τὸ ἔγνος, εἰ μὴ τι ἄρα ἐλαφρὰν καὶ δυσπαρατήρητον δυσκινήσιαν τῶν σκελῶν.

Καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ διαμονῆς του ἡ θερμκρασία οὐδ' ἄνικε ποτε ἠδξήθη, κυμαίνομένη ἐκάστοτε μεταξὺ τῶν 36ο,4 καὶ 37ο,5.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ
ΕΝ Τῇ ΜΑΙΕΥΤΙΚῃ.

ὑπὸ Ν. ΠΙΣΤΗ (ἐν Παρίσιαις).

Εἰς ὅσα ἄλλοτε ἐγράφομεν ἐν τῷ φίλῳ Γαληνῷ περὶ τῆς ἐν τῇ μαιευτικῇ ἀντισηπτικῆς μεθόδου, ἀφορμὴν λαβόντες πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ ἐναρκτηρίου μαθήματος τοῦ καθηγητοῦ κ. Tarnier, δὲν νομίζομεν ἀσκοπον νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ ἐφεξῆς παρατηρήσεις ὡς διαλευκάνουσαι κατὰ τι σημεῖα τινὰ τοῦ σπουδαιοτάτου τῆς ἀντισηπτικῆς ἐν γένει μεθόδου ζητήματος, σημεῖα διατελοῦντα ἔτι ἐν ἐρεῦνῃ καὶ τὰ ὁποῖα ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως τὴν λύσιν αὐτῶν ἀναμένουσιν.

Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλέγαμεν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς αὐστηροτέρας ἀντισηπτικῆς μεθόδου ἐν τῇ μαιευτικῇ ἐπιδιώκεται ἐν τοῖς διαφόροις ἐνταῦθα μαιευτηρίοις μετὰ ζήλου φιλάνοντος μέχρις ὑπερβολῆς, ἀν ἦναι δυνατόν νὰ λογισθῇ ὑπερβολὴ ἡ χρῆσις, ἔστω καὶ κατὰ μέρος, ἀνθρωποσωτηρίου ἀνακλύψεως. Ὁ δὲ καθηγητὴς κ. Ραјοι, ὅστις ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ εἶναι εἰς θέσιν ἐξ ἰδίας ἐπιστημονικῆς νὰ κρίνῃ πείρας τὴν ἄλλοτε κατέστασιν τῆς μαιευτικῆς μετὰ τῆς παρούσης, ἐν στιγμαῖς θαυμασμοῦ πολλάκις ἐπανέλαθεν ὅτι ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ μαιευτηρίου πρέπον εἶναι νὰ τεθῇ ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή· «Ἐνταῦθα γεννῶσι καὶ δὲν θνήσκουσι». Καὶ ὄντως δὲν ἔθνησκον, διότι ἐπὶ δολάκλιρον ἔτος, καὶ ὁ πλεῖστα καὶ σπουδαιόταται ἔλαβον χώραν μαιευτικαὶ ἐγχειρήσεις, οὐδὲ εἰς ἀνεγράφη θάνατος. Ὅταν ὅμως ὁ αὐτὸς καθηγητὴς ἠρωτᾶτο, ἀκαὶ λοιπὸν δὲν θὰ ἴδωμεν πλέον ἐπιλόχειον πυρετόν», πείων τὴν κεφαλὴν ἀπήγγα αὐδὲν δύναται νὰ σᾶς ἐγ-

γυθῶ, ὅτι ὅμως δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω εἶναι ὅτι καὶ ἐν παρούσησθαπὶ περιπτώσει· ἐπιλοχείων πυρετῶν χάρις εἰς τὴν ἀντισηπτικὴν μέθοδον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρουσιάσωσιν οὗτοι ἦν ἄλλοτε ἐν τῇ νεότητί μου ἐδόμεν βαρύτητα. Καὶ εἶχε δικαίον ταῦτα λέγων ὁ σοφὸς διδάσκαλός· οἶονεὶ δὲ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπικυροῦντα τὰ πράγματα διὰ τριῶν περιπτώσεων ἐπιλοχείου πυρετοῦ, μορφῆς μὲν ἐξησθενημένης, εἰς θάνατον ὅμως ἀποληξαστῶν, τὸ δεύτερον ἔτος τῆς κλινικῆς αὐτοῦ ἐνεκάνισαν διδασκαλίαις.

Ἄλλ' ἡ πρότασις καὶ μόνη γεννᾷ κατὰ φυσικὸν λόγον τὴν ἐρώτησιν· «Καὶ λοιπὸν ἡ ἀντισηπτικὴ μέθοδος δὲν ἐξασκεῖ πλέον τὴν σωτήριον αὐτῆς ἐπενέργειαν»;

Προτοῦ εἰς τὴν δεδικοιολογημένην ταύτην ἀπαντήσωμεν ἐρώτησιν ἀνάγκη νὰ σημειώσωμεν ὅτι δεόν νὰ καθορισθῶσιν αἱ περιστάσεις καθ' ἃς οἱ περὶ τῆς ἡμῶν ἔλκεον χώραν. Βεβαίως τὸ ληξιαρχικὸν τοῦ καταστήματος βιβλίον ἀναγράφον τῶσας εἰσόδους καὶ τῶσας ἐξόδους καὶ εὐρίσκον μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν διαφοράν προστίθησι παρὰ ταύτην τὴν λέξιν θάνατος· οἱ θάνατοι ὅμως οὗτοι πῶς καὶ πότε συνέβησαν; Ἰδοὺ τί ἐνδιαφέρει ἡμᾶς ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν. Ὅταν ἐπὶ 2000 περίπου νοσηλευθειῶν ἐν τῷ μαιευτηρίῳ γυναικῶν ἀπέθανον τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ μία μετὰ ἐκτεταμένης καταστροφῆς μήτρας καὶ κόλπου· ἕνεκα κακῆς ἀνὰ τὴν πόλιν ἐφαρμογῆς τοῦ ἐμβρυουλκοῦ, ἡ ἄλλη μετὰ σηπεδονωδῶν φαινομένων ἕνεκα σπουδαίων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων βλαβῶν συνεπέει· ἀνεπιτυχοῦς ἐκτρωτικῆς ἀποπειρᾶς παρ' ἐκυτῆ, καὶ ἡ τρίτη ἕνεκα βλάβης ἐπίτης τῆς μήτρας κατόπιν ἐπαπειλημένης καὶ ἀνεπιτυχοῦς ἀνὰ τὴν πόλιν κεφαλοτριψίας, ὅταν τὰς σπουδαίας ταύτας βλάβας ἡ ἀντισηπτικὴ μέθοδος μετριαζέη χωρὶς δυστυχῶς νὰ δυνήθῃ καὶ νὰ καταστῆλῃ ἐντελῶς, εἶναι δικαίον εἰς βάρος ταύτης νὰ καταλογισθῇ ὁ ὄλεθρος; Καὶ ἀν γυνῆτις σφοδρῶς ἀιμορραγοῦσα ἀποθάνῃ μάλισ τὴν θύραν τοῦ μαιευτηρίου διελθούσα, εἶναι δικαίον νὰ κατηγορηθῇ ἐπὶ τούτῳ ἡ ἀντισηπτικὴ μέθοδος, ἢ ὁ τρόπος καὶ ὅν αὐτῆ ἐν τῷ μαιευτηρίῳ ἐφαρμόζεται; Μὴ ἐγγυόμενος λοιπὸν ὁ κ. Ραјοι τὴν παντελῆ ἐκ τοῦ μαιευτηρίου ἔλλειψιν ἐπιλοχείων πυρετῶν, ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει τὰς περιπτώσεις ταύτας, αἵτινες χωρὶς νὰ λαμβάνωσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐν τῷ μαιευτηρίῳ ἀποπερατοῦνται μοιραίως ἐν αὐτῷ, μετριαζομένης καὶ πάλιν τῆς ἐντάσεως αὐτῶν διὰ τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου.

Ἢ ὄντως ἡρωικὴ λοιπὸν ἀντισηπτικὴ μέθοδος οὐδέποτε αἰσθάνεται τὴν κρᾶτος αὐτῆς μειούμενον ἐκ παρόμοιων πυροφάντιων· τούναντιον ἔάν τις ἐκ τοῦ σύναγγυς ἐξετάσῃ καὶ μετὰ μείζονος προσοχῆς τὰς κατὰ πῆ; ἀντισηπτικῆς μεθόδου αἰτιάσεις εὐρίσκει ταύτας μάλλον κατὰ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν βαλλούσας.

Ἡ ἄλλοις ὁμοῦ βλάβων καταφανῶν ἐπιλοχείου πυρετοῦ εἰς τὴν μίαν ἐκ τῶν τριῶν νεκροψιῶν, καὶ ἡ παρουσία κατὰ ταύτην ὑπόπτου βλάβης ἐν μέρους τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος, ἀποδοθείσης εἰς τὴν τοῦ ὑδραργύρου χρήσιν πρὸς ἐνέσεις, ἐγέννησε τὸ ζήτημα τοῦ ἐπιωραλοῦς ἢ μὴ τῆς χρήσεως τοῦ διττοχλωριούχου ὑδραργύρου ὡς ἀντισηπτικοῦ μέσου, ζήτημα ὑπὲρ καὶ ἀφορμὴ ἐγένετο τῶν γραμμῶν τούτων.

Τὸ πρᾶγμα βεβαίως δὲν στερεῖται ππουδαιότητος καὶ οἱ κατήγοροι τοῦ ὑδραργύρου ἀναφέρουσιν ἀριθμὸν ἀρκούντως σημαντικῶν θανάτων, ἀφορμὴ τῶν ὁποίων ὁμολογουμένως ὑπῆρξεν ἡ γενναία χρῆσις καθαροῦ Βαν-Σβιετ-νείου ὕδατος πρὸς ἐνέσεις κοιλιακὰς καὶ ἐνδομητρίους. Καὶ τὰ μὲν ἀλλαχὸς συμβάντα ἀρκούμεθα ἀπλῶς λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ ἧς ἡμῖν ὁ λόγος περίπτωσιν τὸ πρᾶγμα διαφέρει· διότι, ὡς πᾶν δικαίως παρατηρεῖ ὁ καθηγητῆς κ. Ραίσι, εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι δὲν εὐρίσκονται βλάβαι ἀνὰ τὸν ὄργανισμὸν ὀφειλόμεναι εἰς τὸν ἐπιλόχειον μολυσμὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὡς βλάβαι ἐκ τοῦ ὑδραργύρου δὲν εἶναι χαρακτηριστικαί· ἄλλως τε διατὶ ὁ ὑδραργυρὸς καὶ βλάβη εἰς μίαν καὶ μόνην περίπτωσιν ἐνῶ ὁμοίαι εἰ μὴ γενναϊότερα ἐγένετο τούτου χρῆσις ἐπὶ δύο καὶ πλέον χιλιάδων γυναικῶν παρουσιαζουσῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἡνεωγμέναις θύρας πρὸς ἀπορρόφησιν τοῦ δηλητηρίου; Ἐπιπλέον, ὡς ἀρνηθῶμεν τὸ δυνατόν ἐπιβλαβεῦς τοῦ ὑδραργύρου ἐνεργείας ἐπὶ γενναίας χρήσεως, φόβος ἕνεκα τοῦ ὁποίου καὶ ἐλήφθη φροντικῶς τοῦ λοιποῦ αἱ ἀντισηπτικαὶ ἐνέσεις τελοῦνται διὰ διαλυτέως διττοχλωριούχου ὑδραργύρου, ἔχι ὡς μέχρι τοῦδε 1 : 1000 ἢ 1 : 2000, ἀλλὰ 1 πρὸς 4 καὶ 5000, λογικώτερον νομίζομεν ἐπὶ τῆς ἐπασχολούσης ἡμᾶς περιπτώσεως τὴν ἐξῆς ἐξήγησιν· ὁ ἐπιλόχειος ἴδς, ἢ, διὰ τὴν μεταχειρισθῶμεν τὴν καθιερωμένην πλέον ὀνοματολογίαν τῶν νεωτέρων παστεριζῶν θεωριῶν, τὸ μικρόβιον τοῦ ἐπιλοχείου πυρετοῦ δὲν ἠδυνήθη καὶ ἐπιφέρει ὡς ἄλλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τελευταίου τούτου βλάβας, διότι τὸ ἀντισηπτικὸν δηλητήριον ἐξησθένησε τὴν δύνάμειν αὐτοῦ, τὸ δηλητήριον ὁμοῦ τούτου δὲν κενώρησε καὶ τὴν καταστρέψῃ ἐντελῶς τὸ μικρόβιον, ἕπερ καίτοι ἐξησθενημένον ἐπέτυχεν ἐν τούτοις τὴν καταβάλη τὸν ὄργανισμὸν διὰ βλάβης μικροσκοπικωτέρας ἀπαιτούσης ἴθρουαν ὅπως καθορίσθῃ.

Τὴν ἐξήγησιν ταύτην ἀναγράφομεν δι' ὅτι ἀξίζει, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι. Οὐχ' ἥττον ὁμοῦ ἐπειδὴ ὁ ὑδραργυρὸς φαίνεται κάπως ἐνεχόμενος δὲν ἐνομίσαμεν ἀνάξιον τοῦ κόπου καὶ σημειώσωσι τὴν ἀνωτέρω ὅπως οἱ χρῆσιν τούτου ποιούμενοι τὰς ἀναγκαίας λαμβάνουσι προφυλάξεις.

Τοῦ λόγου δὲ ὄντος περὶ ἀντισηπτικῆς μεθόδου ἀναγράφομεν τελευτῶντες τὰς γραμμὰς ταύτας ἐν παρόδῳ, ὅτι εἰς τὴν ἀρτί συστηθεῖσαν ἐνταῦθα *Γυναικολογικὴν καὶ μαιευτικὴν ἐταιρίαν* ὁ κ. Doléris ἀνέγνω κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίασιν ἀξιοσημείωτον διατριβὴν περὶ

περιαιωρηματίας καὶ τῆς καταστάσεως, ἣν ἐδημιούργησε τὰ ἄνω ἢ νεωτέρα ἀντισηπτικὴ μέθοδος. Καίτοι προτιθέμενοι προσεχῶς καὶ δώσωμεν τοῖς τοῦ Γαλλοῦ ἀναγνώσταις ἀνάκυσιν τῆς ἀξιολόγου ταύτης διατριβῆς ὡς καὶ τῆς ἐπικαλουθησάτης συζητήσεως, ἀπὸ τοῦδε πράττησθαι ὅτι ὁ κ. Doléris φρονεῖ, βραβεύομενος ἐπὶ πολλῶν ἐπιτυχῶν περιπτώσεων, ὅτι ἡ ἕκτατος τοῦ χειρουργοῦ ἐπέμβασις ἀμέσως μετὰ τὴν βῆξιν τοῦ περιαιώου καὶ ἔχι μετὰ καιρὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μακρὸν ἀπὸ ταύτης, ὡς φρονούσιν ἄλλοι, εἶναι καὶ ἡ μᾶλλον ἀποτελεσματικωτέρη, ἢ ἡ μάλιστα ὅποτε τοσοῦτον σπουδαῖος ἀρωγὴ προσέρχεται ἢ ἀντισηπτικὴ μέθοδος.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν ἐν τῇ Χειρουργικῇ Κλινικῇ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1883 μέχρι τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ 1884 νοσηλευθέντων τραυματιῶν.

ὑπὸ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Τ. ΤΑΜΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Βοηθὸς τῆς Χειρουργ. Κλινικῆς.

(Συνέχεια. ἑρμ. σελ. 211).

Κατάγματα τῆς κλειδός.

Δύο τοιαῦτα κατάγματα θεραπευθέντα ἐν τῇ κλινικῇ ἤσαν ἀπλᾶ, ἠδρυσον δ' ἀμφοτέρω εἰς τὴν δεξιάν κλειδᾷ κατὰ τὴν μεσότητά αὐτῆς. Εἰς ταῦτα ἀφηρηθῆσθαι, εἰς καὶ εἰς ἄπαντα τὰ ἐν τῇ κλινικῇ ἐκείνῃ θεραπευόμενα, ἐξ ὅλων τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἐπιδέσεων, τῶν συστηθέντων πρὸς θεραπείαν τούτων, ὁ ἐπίδεσμος τοῦ Μάγιοι¹⁾ καταλληλοτάτος ἀποδειχθεὶς διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῆς ἀλλαγῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ τὴν τῆς κλειδός ἀκίνησιν, ἥτις, ὡς εἰς πάντα τὰ κατάγματα, τὰ μάλιστ' ἀνταρτῶν εἰς τὴν συμπίρρωσιν αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ὁ Ἴπποκράτης σαφῶς ἐγγίνωσκε, λέγων ε' Ἄταρ καὶ κρατύνεται πάντα τὰ ὀστέα βραδύτερον, ἢν μὴ κατὰ φύσιν κείμενα ἦ, καὶ τὰ μὴ ἀτρεμόντα ἐν τῇ αὐτῇ σχηματῆ καὶ αἱ πυρῶσεις ἀσθενέστεραι.

Μετὰ ἕνα περίπου μῆνα ἡ τῶν κατάγματων τούτων ἱσκις ἦν τελεία μετ' ἐλαχίστης τῆς κλειδός δυσμορφίας (κυρτότητος συνήθους ἄλλως καὶ σχεδὸν ἀναποφεύκτου, ἀλλ' ἀβλαβούς εἰς τὴν ἕσιν τῶν κατάγματων τούτων τῆς κλειδός).

1) Guillemin. Les Bandages et les appareils à fractures, 1881 σελ. 157 καὶ 295.

δ'. — Κατάγματα τοῦ βραχίονος

Τὰ κατὰ τὸν βραχίονα κατάγματα, ἦταν ἐν ὄλῳ δύο. Τὸ πρῶτον τῶν καταγμάτων τούτων ἐπὶ 25ετοῦς νεανίου, ἐπελθὼν διὰ πτώσεως ἐπὶ τὸν δεξιὸν βραχίονα ἐξ ἰκανοῦ ὕψους, ἠδρευεν κατὰ τὴν μεσότητα αὐτοῦ, ἦν δ' ἐγκάρσιον· ὁ κριγμὸς ἦν σαφέστατος, τύπος· οἰοῦναι κριγμὸς οὐδενίᾳ ἐκτόπισις ἢ παραμόρφωσις ὑπῆρχεν· εἰς τὸν ἀσθενῆ τοῦτον ἔμικ μετὰ τὴν τρωσιν προσελθόντα εἰς τὴν κλινικὴν ἐφημερεύσαμεν τὸν διὰ νεστογράφου (carton) ἐπίδεσμον τοῦ Murchie. Τὸν ἐπίδεσμον τοῦτον ἐφημερεύσαμεν κατὰ προτίμησιν, τὸ μὲν διότι οὐδενίᾳ ἐκτόπισις ἢ τάσις πρὸς ταύτην ὑπῆρχε, τὸ δὲ διότι ἡ χρῆσις καὶ ἀλλαγὴ καὶ αὐτοῦ λίαν εὐκόλως ἐστὶ, μικρὰ δὲ καὶ ἀβλαβῆς ἢ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ πίεσις, ἐπαρκῆς ἄλλως εἰς τοιαῦτα ἀνευ ἐκτοπίσεως κατάγματα.

Τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐπίδεσμου τούτου ὠφελιμωτάτου ἐπὶ τριούτων καταγμάτων ἐνηργήσαμεν ὡς ἑξῆς. Πρῶτον ἐφημερεύσαμεν σπειροειδῆ ἐπίδεσμον καθ' ὅλον τὸ πᾶσχος ἀνω ἄκρον, ἀρξάμενοι τῆς ἐφαρμογῆς ἀπὸ τῆς ἄκρας χειρὸς, εἶτα, καταλιπόντες τὸ ὑπολειφθὲν σπείραγμα τοῦ ἐπίδεσμου εἰς βοήθην, ἐφημερεύσαμεν ἀκριβῶς καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ βραχίονος καὶ ἀντιβραχίου ἀβλαβήν ἀρθρῶν προηγουμένως μεμαλακωμένον χλιαρῷ ὕδατι ἐξ ἐνὸς τεμαχίου νεστογράφου, κυλινδρῶν, καὶ ἔχοντα σχῆμα τοῦ κεκαμμένου ἀνω ἄκρου· τὴν νάρθηκα τοῦτον ἐστηρίξαμεν στερεῶς ἐκ τῶν ἀνω ἀρξάμενοι, διὰ τοῦ σπειράματος τοῦ ἐπίδεσμου μέχρι τῆς ἄκρας χειρὸς. Εἶτα ἐπὶ τοῦ βραχίονος διὰ πλειοτέρων στερεότητά ἐφημερεύσαμεν 4 νάρθηκα ἐπιμήκη ἐξ ὁμοίου χάρτου κατὰ τὸν ἐπίδεσμον τοῦ Desault, ἐπὶ τασσῶν ἐπιφανειῶν τοῦ βραχίονος, ἅτινα ἐστηρίξαμεν διὰ σπειροειδοῦς ἐπίδεσμου. Τὸ ἄκρον ἐτηρήσαμεν ἀκίνητον δι' ἑναρτήρος, ὅπερ συνεθεύλευσε καὶ ὁ Ἱπποκράτης εἰς τὰ κατάγματα τῶν ἀνω ἄκρων λέγων· «Χρὴ οὖν ἐν ταινίῃ πλάτος ἐχοῦσθαι τὸ πλεῖστον τοῦ πήχεως καὶ τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς ὁμαλῶς αἰωρέσθαι.

Τὸν ἐν λόγῳ ἐπίδεσμον στερεωμένον κἀλλιστα καὶ περισφιγγόντα στεγανῶς τὸ μέλος καὶ διὰ τῆς ἀποζήκνσεως τοῦ χάρτου, ἀλλάσσομεν ἡμέρας οὗτος χαλαροῦται, τοῦθ' ἕπερ μεθ' ἰκανὰς ἡμέρας συμβαίνει.

Ὁ δεύτερος τῶν ἀσθενῶν ἔφερε κατάγμα ἀπλὸν τῆς μεσότητος τοῦ βραχίονος (ὁμοῦ). Καὶ εἰς τὸν ἀσθενῆ τοῦτον ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ αὐτοῦ ἐπίδεσμου ἐπιτυχῶς. Εἰς ἀμφοτέρους δὲ τοὺς ἀσθενεῖς ἡ πάρωσις τῶν ὀστέων συνετελέσθη ἐν δικστήματι 1. περίπου μηνός, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ κατάγματα τοῦ βραχίονος ἐν ὑγιᾶ καταστάσει καὶ νεαρᾷ ἡλικίᾳ τῶν

1) Ὁ ἀσθενῆς οὗτος ἔφερεν ἐπίσης κατάγμα τοῦ εἰλικκοῦ ὁμοῦ κατὰ τὴν προσβίαν ἀνωτέρην εἰλεσκήν ἀκανθάν.

ἀτόμων κατὰ τὰς παρατηρήσεις καὶ τοῦ Ἱπποκράτους λέγοντος «Κραυγύνονται δὲ μάλιστα βραχίονα· ὁστέον ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρησιν.

ε'. — Κατάγματα τοῦ ἀντιβραχίου.

Εἰς τοιοῦτος ἀσθενῆς ἐνοσηλεύθη εἰς τὴν Κλινικὴν. Οὗτος 15ετής τῆν ἡλικίαν, παθὼν κατάγμα ἐπιπεπλεγμένον ἀμφὸ τῶν ὀστέων τοῦ πήχεως, κατέφυγεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον μεθ' ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ τῆς τριάσεως, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπεκαλέσθη τὴν συνδρομὴν ἐμπειρικοῦ, ὅστις μετεχειρίσθη ἰδιόρρυθμον σταθερὸν διὰ κολλητικοῦ ἐμπλάστρου καὶ νεοθηκίων ἐπιμήκων, λεπτῶν ἐκ καλάμου, ἐπίδεσμον, δι' οὗ τοσαύτην πίεσιν ἐξήτησεν, ὥστε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπῆλθε γάγγραινα καθ' ὅλην τὴν τοῦ πήχεως πιεζομένην μοῖραν πρὸ ὑποῦ ἐπίδεσμου. Ἡ πύησις ἐκ τοῦ ἀποκαλυφθέντος τὸ πρῶτον ἤδη τραύματος ἦν δυσώδης καὶ ἀσθηνος, πυρετὸς δὲ ἰσχυρὸς ἤλυσκε τὸ ἀτυχὲς ὄψμα. Πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς μίκα καὶ μόνη δίοδος ὑπῆρχεν, ἡ· προταθεῖσα δηλ. θυσία τοῦ ἄκρου, ἦν ἡμῶς δὲν ἀπεδέχθησαν· δυστυχῶς οἱ συγγενεῖς τοῦ πάσχοντος· τὴν ἡμέραν τῆς ἐν τῇ κλινικῇ νοσηλείας τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τὴν 10 τῆς νόσου αὐτοῦ, ἐπῆλθεν ἀνευ γνωστῆς τινος αἰτίας, τρισμὸς τὸ πρῶτον, εἶτα δὲ γενεὶς τετακτος μετὰ δύο ἡμέρας ἐπενεργῶν τὸν ὀλεθρον τοῦ ἀσθενοῦς· δυστυχῶς δὲν εἶναι τὸ πρῶτον, οὐδὲ τὸ τελευταῖον ἔσται ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς Ιατρικῆς ὄψμα, ὅτερ σπαρχιζέει θρασσεῖα ἀγυρτικὴ ἐμπορεῖα ὑπὸ τὸ πρόσημα τῆς ἐπιστήμης παρισταμένη καὶ ἐν μέσαις Ἀθήναις ἐξασκουμένη, περιβαλλομένη δὲ διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν προσφυγῆς τοῦ καινοῦ παρ' ἡμῶν καὶ ἀλλοχθοῦ λαοῦ, μὴ κατεδόντος ἐτι δυστυχῶς τὴν πλάνην τοῦ, ἀμβλωποῦντος δὲ πρὸ τῆς παχυλῆς ἀμαθείας καὶ ἀγυρτικῆς τῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων αὐτεπαγγέλτων τούτων ἰατρῶν. Ὁ κοινὸς λάθος ἀτυχῶς δὲν ἐμάρρωσεν ἐτι τὴν πεποθήσιν ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν τριάσεων ἐν γένει ἐπὶ τοὺς ἐπιστήμονας ἰατροῦς, οὗς ξένους ὄλιως καὶ ἰδιώτας τῆς θεραπείας τῶν τραυματικῶν τούτων νόσων θεωρεῖ. Ὁ λόγος ἡμῶς τῆς καταστάσεως ταύτης δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὸν ἀμαθῆ λαὸν τοσοῦτον, ὅσον εἰς ἄλλους τινὰς οὗς ἀποσιωπῶμεν, καὶ οὗς κἀλλιστα ἀναγνωρίζουσι πολλοὶ τῶν πολλαχοῦ ἐπαγγελλομένων τὸ ἐκυτῶν ἔργον ἐπιστημόνων ἰατρῶν, τινῶν αὐτῶν οὐ μόνον ἀναδεχομένων τὴν θεραπείαν τῶν τοιοῦτων τρώσεων, περιθελπόντων δ' οὕτω τὴν κατάστασιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ παραπεμπόντων τοὺς τοιοῦτους ἀσθενεῖς εἰς τοὺς ἐμπειρικοὺς τῶν ἰατρῶν, ἢ συνεργαζομένων μετ' αὐτῶν πρὸς ὄνειδος τῆς ἐπιστήμης!

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δ' ἄντος τοῦ λόγου, ἐν παρόδῳ ἀναφέρωμεν, καθὰ ὁ ἐν τοῖς περιχώροις τοῦ Βώλου ἐξασκῶν τὸ ἐκυτοῦ ἔργον κ. Ἀγ. Παπαγεωργιάδης ἐπιστέλλει ἡμῶν, ὅτι ἐμπειρικὸς ἐπιφορτισθεὶς τῇ προτοπῇ

τῶν γονέων του τὴν θεραπείαν ἀσθενοῦς φέρυτος κάτχυμα ἐπιπεπλεγ-
 μένον τοῦ ὄστου τῆς κνήμης, ὅπερ ὁ εἰρημένος ἱατρὸς ἐθεράπευε τὰς πρώ-
 τας 15 ἡμέρας καὶ ὅπερ ἔβαινε καλῶς, ἐπὶ ἤνεγκε διὰ διαφόρων κακώσεων
 καὶ προστριβῶν τοῦ εἰς πόρωσιν βλίνοντος ὄστου, πρὸς ἐπίτευξιν ἀλλοκό-
 του ἐνδείξεως, τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ κακοῦ αἵματος μεγίστην αἱμορραγίαν,
 εἶτα δὲ τὴν γάγγραιναν τοῦ μέλους. Ὁ ἀτυχὴς ἀσθενὴς, ὅστις βεβαίως
 θά ἔκτο ὑπὸ τὴν θεραπείαν τοῦ ἐπιστήμονος ἱατροῦ, μετ' ὀλίγας ἡμέρας
 ἀπέθανε γενόμενος θύμα τῶν ὑπερβολῶν γονέων καὶ τοῦ ἀγύρτου ἐμ-
 πειρικοῦ.

ε'. — Κατάγματα τοῦ μηροῦ.

Δύο τοιαῦτα κατάγματα ἀπλᾶ ἐτέθησαν ὑπὸ θεραπείαν, ἀμφότερα
 προσλήθοντα δι' ἐλάσεως ὑπὲρ τὸν μηρὸν τροχοῦ ἀμαξῶν κενῶν ἀπέληξαν
 δὲ καλῶς, ἀνευ πυρετοῦ ἢ ἐπιπλοκῆς τινος διὰ τῆς κατ' ὄλον τὸ πάσχον
 σκέλεος ἐφαρμογῆς τοῦ ἐπιδέσμου τοῦ Σκυλτήτου (Scultet), συσφιγγο-
 μένου ἐκαστοτε κατὰ τὴν ἀνάγκην. Οὐδαμῶς δυσμορφία ἢ δυσχρηστία
 τοῦ μέλους παρατηρήθη εἰς αὐτά, οὐδὲ βραχυτέρας, ἤτις ἐπερχομένη εἰς
 τὰ τοιαῦτα κατάγματα μεγάλως τὸν θεραπεύοντα ἱατρὸν δυσφημεῖ διὰ
 τὰ κακὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπὶ τῆς βελτίσεως τοῦ ἀτόμου, ὡς λίαν
 ἐπιχαρίτως περιγράφει ὁ Ἱπποκράτης ἐν τῷ περὶ καταγμάτων τοῦ μη-
 ροῦ κεφαλαίῳ μετὰ τῆς περὶ τῆς κατατάξεως αὐτοῦ μεγάλης ἔλξης ἀ-
 παιτούτης φροντίδας. Περὶ οὗ οὖν ὁ λόγος, διατείναν εὐ, μᾶλλον καὶ ἀ-
 διαστρέπτω; χρῆ, μηδὲν ἐπιλείποντα, μεγάλη γὰρ ἡ ἀσχύνη καὶ βλάβη
 βραχυτέρον τὸν μηρὸν ἀποδείξει. Χεῖρ μὲν γὰρ βραχυτέρα γενομένη καὶ
 συγκρουθεῖται ἂν καὶ οὐ μὲν τὸ σφάλμα σκέλεος δὲ βραχυτέρον γενομέ-
 νον, γωλὸν ἀπαδείξει τὸν ἄνθρωπον. Τὸ γὰρ ὕγιος ἐλέγχει παρατιθέμε-
 νον, μακρότερον ἔδν, ὥστε λυσιτελεῖ τὸν μέλλοντα κακῶς ἰητρεύεσθαι,
 ἀμφότερα καταγνῶναι τὸ σκέλεος μᾶλλον ἢ τὸ ἕτερον ἰσόροπον γοῦν ἔν
 εἴη αὐτὸς ἐκυτῆρ.

ς. — Κατάγματα τῆς κνήμης.

Ἐξ ἐν ὅλῳ ἦσαν οἱ ἐκ τοιούτων καταγμάτων νοσηλευθέντες ἐν τῇ

1) Σ η μ. Τὰ ἀπλᾶ κατάγματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν παρακολουθοῦνται ὑπὸ
 πυρετοῦ, ὡς ἐκ τῆς μὴ συγκοινωνίας αὐτῶν μετὰ τοῦ αἵματος, ὅπως (ἐπιπλεγμένα κα-
 τάγματα) σφοδρῶς πυρετὸς καὶ λοιπὰ ἱπιπλοκαὶ ἐπέρχονται. Ἐν τούτοις ἐσχάτως
 παρατηρήσαμεν ἐν τῇ κλινικῇ ἐπιπεπλεγμένον τοῦ μηροῦ κατάγμα μετὰ θλάσεων τῶν
 ἀπλῶν μορίων διὰ πλήξεως μεγάλου βράχου ἐπελθόν, ὅπερ ἴσθη ἀνευ πυρετοῦ, καὶ
 τὸ εὐσιωδέστερον ἀνευ πυήσεως σχεδόν, διὰ τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου.

χειρ. κλινικῇ ἀσθενεῖ. Ἐκ τῶν καταγμάτων τούτων 3 μὲν ἦσαν ἀπλᾶ
 ἢ ὑποδόρεια, ἕτερα δὲ 3 ἐπιπεπλεγμένα ὡς πρὸς τὴν ἐκβάσιν 5 μὲν ἀ-
 πέληξαν καλῶς, τὸ δ' ἕκτον, ὅπερ ἐπελθὸν δι' ἐλάσεως ὑπὲρ τὰς κνήμας
 σιδηροδρομικῆς ἀμαξῆς (wagon), ὅπερ δυνάμεθα μᾶλλον ὡς σύντριμμα
 (contusio) νὰ θεωρήσωμεν, ἀπέληξε κακῶς.

Ἦς πρὸς τὴν αἰτιολογίαν ἀναφέρομεν ὅτι δύο μὲν ἐγένοντο δι' ἐλάσεως
 φορηγῶν ἀμαξῶν πλήρων, 1 δι' ἐλάσεως σιδηροδρομικῆς ἀμαξῆς (τὸ ἀ-
 νοθι μνησθέν) καὶ 3 διὰ πτώσεως. Πάντα ἀφώρων τὴν βλάβην ἀμφοτέ-
 ρων τῶν ὀστέων τῆς κνήμης. Ἐδρα αὐτῶν ἦν τῶν μὲν τριῶν ἡ μεσοῦτης,
 τῶν δ' ἑτέρων τὸ κατώτερον τῆς κνήμης τριτημόριον. Ἡ διεύθυνσις τῆς
 λύσεως τῆς συνεχείας ἦν εἰς τὰ πλείστα λοξή, εἰς ἐν δὲ τούτων ἡ ἐντό-
 πισις ἦν σημαντικωτέρα κατὰ μῆκος, λίαν δυσχερῆνασα τὴν ἀκριβῆ συμ-
 πόρωσιν τοῦ ὄστου καὶ ἐπιβραδύνασα αὐτὴν ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν μῆνας.

Τῶν ἀπλῶν καταγμάτων ἀπλή ἦν ἡ πορεία, τῶν δ' ἐπιπεπλεγμένων
 λίαν περίπλοκος.

Τὰ ἀπλᾶ κατάγματα, τῇ καταλλήλῃ θεραπείᾳ, ἤτοι τῇ ἐφαρμογῇ
 τοῦ ἐπιδέσμου τοῦ Σκυλτήτου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τοῦ διαγύψου
 (Mathijsen καὶ Van de Lou) ἀνευ τινὸς ἐκτάκτου φαινομένου ἐάθησαν
 σχετικῶς βραχεῶς.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐπίπνοαι κατὰ τῆς κορυφῆς. — Ἐπὶ κορυφῆς, ἀσθματος, βρογ-
 χικοῦ κατάρρου κλ. ὁ Hager πρὸς καταστολὴν τῶν ἐκ τῆς νόσου ἐνοχλή-
 σεων συνίστησι τὴν εἰσπνοὴν ἀτμῶν τῆς ἐξῆς διαλύσεως, δι' ἧς διαδρέχ-
 ται βῆμαξ τιθέμενος ἐν πλατυστόμῳ δοχείῳ ὁπόθεν οἱ πάσχοντες ἀσφραῖ-
 νονται.

Rp.	Acid. carbol. put.	Dr.	1 ℥.
	Ammon. Caust. liq.	"	2.
	Spir. Vin.	Unc.	℥.
	Aq. destill.	Dr.	3.

M. D.

Χρήσις τῆς ἐργοτίνης εἰς τὰς νόσους τοῦ πνεύμονος,
 καὶ ὅθι τὴν πνευμονίαν. — Ἐκ τῆς εἰδικῆς τοῦ ἐν λόγῳ φαρμάκου
 ἐνεργείας ἐπὶ τὴν μυϊκὴν ἔνα ὁ ἱατρὸς SanoI ἐπειδόμενος μετεχειρίσθη
 τὴν ἐργοτίνην κατὰ τῶν βρογχιτιδῶν, ὁπότε ἡ ἀπόχρεμψις δύσκολος εἴ-
 ναι, κατὰ τῶν αἱμοπύσεων καὶ κατὰ παραπλευρῶν τῇ πνευμονίᾳ ὑπε-
 ραιμιῶν τοῦ πνεύμονος. Τῇ γρήσει τοῦ ἐν λόγῳ φαρμάκου ἡ μὲν δύσπνοια
 καὶ ἡ θερμότης ἐλαττοῦνται, ἡ δὲ ἀπόχρεμψις διευκολύνεται καὶ ἡ
 παράνοια καταπαύεται. Κατὰ τὸν περὶ αὐτῆς γράσσεται ἱατρὸν SanoI ἢ

τοιαύτη τῆς ἐργοτίνης ἐνέργεια τυγχάνει παραπλήσια τῇ τῶν ἀραιμά-
ζων, καὶ εἶναι μὲν ἀξιόλογον φάρμακον διὰ τὴν συμπτωματικὴν τῆς νό-
σου θεραπείαν, ἀνίσχυρον ὅμως πρὸς ἀναστολὴν τῆς νοσηρῆς ἐπεξεργασίας.
P.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPHO-PHOS-PHTES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νιῶ Ὑόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον
καὶ Τίτανον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σιδήρον καὶ Μαγγανήσιον.
Τονικά, Κινίνη καὶ Στρυγνίνη. Καὶ τὸ ζωϊκὸν θερμολιπῶδες συ-
στατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὀμοταγῶν σκευασμάτων
διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρὶν, ἐνέργει ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ
οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπόληψεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ
ἀνύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης
βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἤτ-
τονδὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀστο-
νίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς
καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι
ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται
ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο
εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει
τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν
μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπα-
θειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῶν κ. Κ. Ὀλυμπίω. Πᾶσα περὶ τούτου
ἀγγελία ὄριεται μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

KATA L. ROSSENTIAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Ἀδελφῆς ἐν Jona (Γερμανία)
VON R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συ-
στατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν δὲ διεγείρει πεπτομένη
καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς
τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γαστρὶν λίαν εὐάριστον ὄπτιον
κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῇ
συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Vol-
kmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς
Gesundheit ἀρ. 14, 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2, 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀ-
θήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν.

Διαλαμβάνουσα

Περίληψιν ἀπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτι-
κῶν συνταγολογίω τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρό-
πον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακο-
ποιῶν κτηνιατρικῆς, δημοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικῶν ἐγκλήπιον, ἅπαντα
τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ΥΠΟ DORVAULD.

Ἐκδόσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχῆ-
ματα ἐν τῇ κειμένῳ. Ξένη ὀνοματολογία.

Εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ἈΠΓ'ΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλοῦν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον
αὐτοῦ ὁδ. Πινακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY,
Karakeuy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ
τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληρο-
φορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ
εἰς τὰ ἐν Βυρῶπι καταστήματα τοῦ καλλιτέρου ἀντιπροσώπου διὰ
τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑυρώπης καὶ Α-

μερικής βιβλία, έργα λεία, και παντός είδους αντικείμενα χρήσιμα είτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα είτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν και φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ.

Οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κκ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἀποσταλῶσιν αὐτὴν τὸ ταχύτερον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Α. Δ. Γεωργαντά. — *Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς.* Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέαι ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α'. τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.
DE L' APHASIE
et de ses diverses formes.
par L. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

Παύλου Ἰωάννου. Καθηγητοῦ. — *Ἐγχειρίδιον Χειρουργικῆς.* — Πρὸς χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς και τῶν πρᾶκτικῶν ἰατρῶν μετὰ 148 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ. — Ἀθήναι. — 1884. — Τιμὴ τοῦ ὅλου βιβλίου Δραχ. 15. — Εὐρίσκεται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κκ. Κ. Βίλμπεργ και Κ. Μπέκ ὡς και παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλῳ

Παύλου Ἰωάννου. Καθηγητοῦ. — *Ἐγχειρίδιον συστηματικῆς ἀνατομίας τοῦ ἀνθρώπου.* — Ἔκδοσις Γ'. ἐν πολλοῖς ἐπεξεργασμένη 1884. Τιμ. Δρ. 20. — Εὐρίσκεται παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλῳ και ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Μπέκ.

Κ. Θεοφανίδου. — *Πραγματεία περὶ Ἑλλωδῶν Ἱνυρετῶν.* Ἀθήναι 1885. Τιμ. Δρ. 7. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Μπέκ.

Σπ. Μηλιαράκη. — *Περὶ ἀφορισμῶσιν τῶν φρετῶν.* — Ἐν Ἀθήναις 1885. Τιμ. δραχ. 2.